

Peștera Bonchii

Văli Neagu

Hărtopul Bonchii este situat în Dealul Farcului din versantul stâng al Văii Steazelor (Munții Pădurea Craiului), fiind descoperită și explorată parțial de dl. Teodor Rusu, cercetător la Institutul de speologie „Emil Racoviță” din Cluj, în anul 1966. A fost descoperită și explorată parțial de dl. T. Rusu, cercetător la Institutul Emil Racoviță din Cluj în anul 1966. Cercetările sunt continuate în anul următor de speologii amatori de la clubul C.S.A. din același oraș, peștera atingând în anul 1970 o lungime de 2300 m.

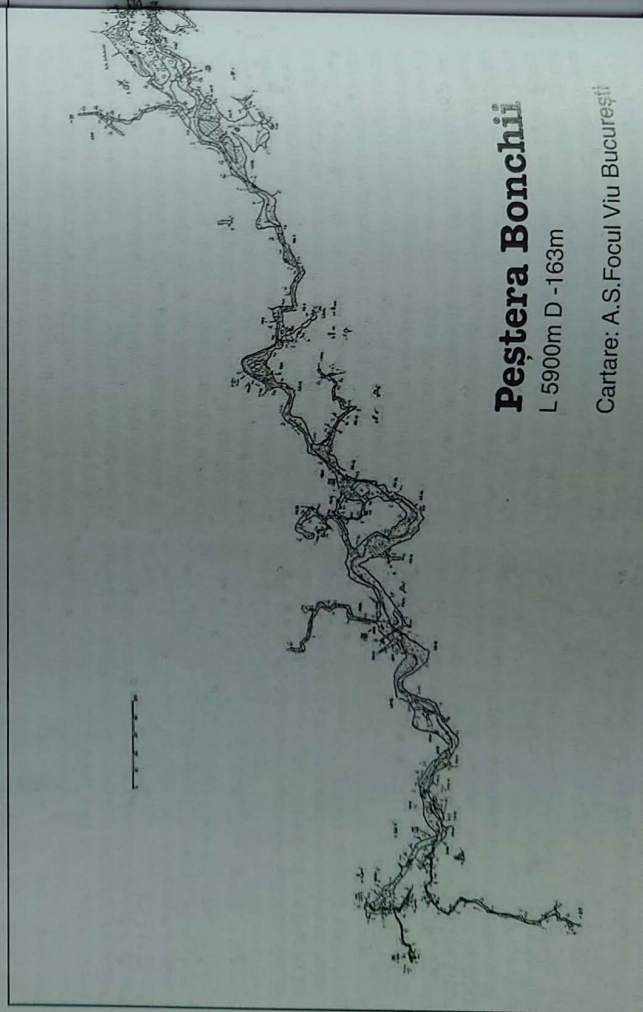
Anul 1985 a însemnat pentru clubul Focul Viu ieșirea dintr-o stare de letargie determinată de lipsa unui obiectiv de lucru. La insistențele prietenului nostru Mihail Dudnic am făcut în februarie 1985 o deplasare în vederea evaluării potențialului de lucru în Peștera Bonchii (11.02-16.02.). Puiu Victor, Actarian Emanuel, Posmoșanu Andrei, Văli Neagu). Scopul a fost parțial atins, intrarea prea „mică” punând probleme serioase.

Cu toate acestea, în vara aceluiași an (30.07-08.08), Focul Viu organizează o tabără cu scopul declarat de a

„lungi” peștera, lucru care s-a și realizat. Odată alunga la locul acțiunii se declanșează ostilitățile: amenajarea taberei, organizarea echipelor de cartare, stabilirea echipelor de explorare, etc. Au existat două probleme: pentru unii, fără rezolvare: „accesul în peșteră”, pentru alții, din fericire cu rezolvare, „părăsirea peșterii”. Deci, au fost și persoane care au admirat peisajul din jurul taberei. Cu toate acestea în vara aceluiași an (30.07-08.08) Focul Viu organizează o tabără cu scopul declarat de a lungi peștera, lucru care s-a și realizat.

Toate fiind stabilite și puse la locul lor, demarează acțiunea de explorare și cartare (recartare) a cavității. Odată trecută strămoșia de la capătul galeriei de acces, te găsești deasupra unui puț de 8 m (pe care l-am echipat cu o scară). La baza acestui puț regăsim râul subteran, care, cu mici excepții, ne va însoți până la sifonul terminal pe o lungime cartată de 1553 m. Ridicarea topografică a galeriei principale a fost efectuată cu busola minieră și clinometru pentru a asigura un grad de precizie mai înalt, mai ales asupra denivelării peșterii, de către echipe conduse de Gheorghe Aldica. Lui i s-a alăturat Andrei Posmoșanu, Răzvan Petrescu și alții.

După un pasaj printre bolovani, descoperim pe partea dreaptă primul afluent important al peșterii – AD1. În punctul numit „Marea Bifurcație” râul subteran primește aportul unui sistem de galerii, exploreate și cartate de o echipă condusă de Dragoș Petrescu, pe o lungime de 1118 m. Urmând galeria aval, peștera capătă noi dimensiuni. Urmează o înșiruire de săritori, târășuri, sifoane, pseudosifoane, săli de dimensiuni mari, unele bogat conționate (Sala Haotică, Sala Catedralei),

Peștera Bonchii

L 5900m D -163m

Cartare: A.S.Focul Viu București

alte pline de bolovani imenși. În tot acest timp pe ambele părți ale galeriei principale se deschid numeroși afluenți (peste 40) cu dezvoltări variind între 20 și 1100 m (AD1, AD11, AS2, AS9, etc.) și peste 30 de galerii laterale, cu dezvoltări între 5 și 420 m (L15+L17, LS9 etc.). Reamintim că principalele săli din peșteră sunt Sala Haotică, aflată pe galeria principală, umplută cu blocuri mari de stâncă de la 1 la 6 m și galerii suspendate, Sala Coloanelor poziționată în aval de sala precedentă, plină de speleoteme și Sala Catedralei, conținând trei afluenți impenetrabili.

Organizarea ridicării topografice a permis constituirea mai multor echipe de explorare-cartare simultane, conduse de Văli Neagu, Marius Vasiliu și Bebe Stoica-Negulescu (președintele cercului la acea dată), Jean Crețu, Andrei Posmoșanu.

Terminusul galeriei principale îl reprezintă un sifon, aflat după o galerie de 100 m, puternic descendentă și cu lățime medie foarte mică. Terminusul îl reprezintă un sifon.

Bilanțul activității noastre: numeroase continuări, o lungime cartată de peste 5800 m și o denivelare de -163 m. Bilanțul : o lungime de peste 5800 m și o denivelare de -163 m.

În anul 1986, pe parcursul a trei zile de explorare s-au mai cartat încă 786 m. În anul 1986, pe parcursul a trei zile de explorare s-au mai cartat încă 786m. În momentul când am considerat „terminată” această peșteră, noile sale dimensiuni erau: dezvoltarea 6686 m și denivelarea -163 m.

